

N:o 34.

Af Herr J. A. Sjö: Med förslag till ändrad lydelse af § 22 i Kongl. förordningen angående in-teckning i fast egendom den 16 Juni 1875.

Ehuru min motion, N:o 78, vid förlidet års riksdag angående en förändring uti 22 § i förordningen af den 16 Juni 1875 rörande in-teckning i fast egendom, till följd af Första Kammarens afslag förföll, dristar jag dock med hopp om bättre framgång, helst Andra Kammaren biföll mitt förslag, nu å nyo framställa detsamma.

Enligt nu gällande in-teckningslag skall vid så väl dödning som postponering af in-teckning egaren till den pantförskrifna egendomen dertill gifva sitt bifall.

Detta stadgande tillämpas olika, och af en del domare sålunda, att, då handlingen för dylikt ändamål genom ombud ingifvits, men derå ej funnits skriftligt medgifvande derför, domaren likväl emottagit handlingen samt vid tingets slut lemnat det besked, att ansökan ej kunnat bifallas, då ej jordegaren godkänt densamma. Genom ett sådant förfarande får sökanden betala så väl en onödig utgift, lösen för protokollet, som ärendet blifver försenadt; då deremot en del domare äro mera praktiska, och, om änskönt ej jordegaren skriftligen medgifvit ansökan och ej heller sjelf derom inför rätta anhållit, domaren dock i utlåtandet säger (då ansökan skett genom ombud), att ombudet anhöll å jordegarens vägnar att få in-teckningen dödad eller postponerad, samt med anledning deraf det verkställer.

Man kan tillika tänka sig de svårigheter, som skola uppstå, då en egare till en större egendom låtit in-teckna sin fastighet och seder-

mera sålt densamma till en 20 à 30 delegare, huru stort besvär det skall blifva med att få inteckningar dödade och postponerade, när det erfordras alla de nya delegarnes medgifvande dertill, och icke nog dermed, utan man måste äfven visa deras eganderättshandlingar till fastigheterna.

För att undanrödja de af mig här påpekade olämpligheterna, och då, enligt mitt förmenande, det aldrig kan vara någon förlust, utan snarare en fördel för en jordegare att få inteckningar i sin fastighet dödade eller efter annan nedsatta, vågar jag ödmjukast föreslå, att 22 § uti här ofvan åberopade förordning måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Vill någon låta inteckning helt och hållet eller till viss del dödas eller under annan nedsättas, uppvisade inteckningshandlingen i hufvudskrift för den rätt, som beviljat inteckningen, och skrifve rätten å handlingen bevis derom.

Under åberopande för öfrigt af den inom Andra Kammaren förlidit års riksdag förda diskussion i detta ämne, anhåller jag vördsamt, att Lag-Utskottet, till hvilket denna motion torde remitteras, ville vidtaga de ändringar härutinnan, som erfordras för vinnande af det mål jag föreslagit.

Stockholm den 25 Januari 1884.

J. August Sjö.
